

κη Διά τί οί νότοι οί ξηροί κη μη υδα- A
 τώδεις, πυρετώδεις είσίν; ή όπ υγρότητα κη
 θερμικη δμοσιαν ποιουσιν; είσι γδ υγροί κη
 θερμοί φύσι. τωτο δ' ότι πυρετώδεις. ό γδ
 πυρετός, έξ άμφοτέρας τής πύτων όβιν ύ-
 περβολής. όταν υφ' ουω άγνη υδατος πύων-
 σι, ταύτων εν ήμιν ποιουσι τών διάθεσιν,
 όταν ή άμα υδατι, τώ ύδαρι καταλύει ή-
 μας. οί δε εν θελάτης νότοι, κη συμφέρου- B
 σι τής ουπός. έψυχρήσει γδ όπό τής θα-
 λάσσης άρτικοιούται ποός: έν τώ ά ή έρου-
 σίται, γίνονται ύπό υγρότητας κη θερμικης δμ-
 λοσιαν. κη Διά τί εν τής νότοις βαρυτέ-
 ρον έχουσι κη άδυνατώτερον οί άθροισμοί; ή
 όπ έξ όλίγρου πολυ υγρόν γίνεται, διατικόμε-
 νον δια τών δόξαν κη εν πύρωματος κούφου,
 υγρόν βαρύτεπ ή ή δυνάμις ή ύδρ, εν τής άφ-
 θείας ότι. ταύτων ή άπειται ύπό ήν νότιαν. C
 δηλοσιν ή οί φύροι ήν κακοκλιμήρων. τί γδ
 γλιχρον εν τής άφθείας, πεπηγός υφ, κο-
 λυεί κινείσται ήμας. υγρόν ή λίαν όν, συμ-
 τείνεται. κα Διά τί άρρωσσοσι υφ μάλ-
 λον τώ θέρει, όποθνήσκουσι δε μάλλον οί
 άρρωσσωτες τώ χειμῶνος; [ή] δια τών πυ-
 κνότητα, εν τής ήν σωματων σμιεταλλήρου
 τώ θερμού κη πονωύτες μάλλον, εί μη πέ-
 ποιμυ, ήν εν ήμιν σμιεταλλήρων πεπταμεί- D
 των, έχουεν άνάγκη τών αρχών ήν τής νό-
 σου, τιαύτων ή όταν, οθαρπηκλή είκος όβιν
 έν τών ήν. εν ή τώ θέρει, μακρό κη καταψυ-
 μήρον πευτός τώ σώματος, κη εκλελυήν
 ποός τών πόνους όντες, αρχεί νόσων άνάγκη
 πλείους υφ γίνονται, δια τί κοπίος κη άπα-
 ψίαν ήν είσφερειμήρων, κη γδ οί νότι καρπό-
 τότε είσιν άλλ' ουκ έπως έχουεις. διό δυσό-
 διηται. κα Διά τί μή τας θυπας άμφοτέρας,
 μέχρι εκατόν ήμερών όποθνήσκουσι μέλι-
 ται; ή άχει πεσούτυ εκατέρα ή ύπερβολή
 δέχθ, ή τε θερμού κη τώ ψυχρού; ή ή ύπερ-
 βολή, τής άδενείσι ποιεί τας νόσους κη τας
 φθορας. κη Διά τί τώ έαρ κη τώ φθινόπωρον
 νοσώδης; [ή] ότι ά μεταβολή νοσώδεις τώ ή
 μετέπωρον, τώ έαρος νοσώδεις. όπ μάλλον
 τώ θερμού ψυχράς, ή τώ ψυχρού θερμικη νομί-
 νου, νοσώδης. εν υφ' ουω τώ έαρι, τώ ψυχρόν
 θερμίνεται. εν ή τώ μετωπώρι, τώ θερμόν
 ψυχεται. κη Διά τί εν τώ χειμῶνι, έ-
 λάττω υφ τώ άρρωσήματα, ή εν τώ θέρει,

23 Cur austri ficci, & nihil humentes, fe-
 bres creare soleant? An quia calore, hu-
 morémque excitant alienum. Sunt enim
 suapte natura humidi, calidique: qua qui-
 dem re febris committitur, quippe quæ
 non nisi per excessum ambarum qualita-
 tum illarum oriri solet. Cum igitur imber
 adest, nos aqua refrigerat. Austros tamen,
 quos mare miserit, prodesse stirpibus, cer-
 tum est. Refrigerati nanque beneficio ma-
 ris, deueniunt: contra æruginem, quæ hu-
 more caloréque alieno consistit. 24 Cur
 corpora humana se tardiora, debiliorá-
 que sentiant, cum Austri affiant? An quia
 multum ex paulo tunc redundat humo-
 ris, quem deliquescere tepor coegit, exque
 leui afflatu grauis humor citatur: adde
 quod vires nostræ conditæ in articulis
 sunt, qui Austrinis laxari flatibus consue-
 uerunt. Constat id ex eorum crepitu, quæ
 pridem conglutinata, tunc remittuntur,
 ac resoluuntur. Tenax etenim humor, qui
 articulis inditus est, ut concretus nos mo-
 ueri non patitur, sic nimis humefactus in-
 tendi minimè finit. 25 Cur per æstatem
 magis aduersa valetudine laboretur, per
 hyemem verò magis qui laborant emo-
 riantur? An quia calor, qui per hyemem
 intus propter corporum densitatem coer-
 cetur, patum adiuuat, nec labor operum,
 qui ampliùs per id tempus suscipitur, ex-
 crementa humorum potest concoquere,
 ideo validam esse mali originem necesse
 est: quod cum ita sit, perniciosum mor-
 bum virgere ratio est. Còtrà in æstate, quo-
 niam corpus vnuersum rarum, refrigerat-
 um, resolutum, atque laborum impatiens
 est, idcirco morbos plures quidem oriri
 necessarium videtur, videlicet ob lassitu-
 dinem, cruditatémque ciborum: noui e-
 tenim fructus tunc adsunt: non tamen ita
 validos esse naturæ ratio patitur, quam ob
 rem facultas hinc succurrendi datur faci-
 lius. 26 Cur post vitrumlibet solstitiũ,
 per centum dierum spatium mori maxi-
 mè accidat? An quòd eatenus vtraq. vehe-
 métia caloris & frigoris se dilatat, quæ mor-
 bos, perniciosèque afferre infirmis potest.
 27 Cur ver, atq. autumnus morbis in se-
 sent? An quia mutationes graues omnes
 occurrunt: sed autumnus vere grauior est,
 quia corpore calido refrigerente, quam
 frigidò incalescente potlùs ægrotamus.
 Ut igitur vere frigidum recalescit, sic au-
 tumno calidum refrigerat. 28 Cur per
 hyemem minus quidè, quam per æstatem